

Konventionens Artikel 8, og for saa vidt man ønsker, at Konventionen skal vedtages samtidig med dette Forslag, kan jeg ikke andet end fremhæve den Uoverensstemmelse, der er mellem dette og Konventionens Artikel 8, som er ligelydende med Regeringens oprindelige Forslag, og hvori det ikke tillades at ilandbringe umodne Fisk ved Baade. — De Bemærkninger, som det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg) gjorde, kunne vi jo forhandle nærmere om. Han er imod, at det gennem Vedtægter eller, som han sagde med Hensyn til § 41, gennem en Omvej, skal kunne forhindres, at samtlige Fiskere kunne nyde godt af Limfjordsfiskeriet. Jeg er fuldstændig parat til at forhandle med det ærede Medlem om dette Spørgsmaal, men jeg skal dog erindre om, at det jo kun er for Limfjorden, at dette Forhold er foreslaaet, idet jo netop for de øvrige Farvande Vedtægtsarealet er ret betydelig nedsat, nemlig til en Sjettedel, saaledes at de Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde — det fremhævede han jo ogsaa selv — kun angaa Limfjorden, medens Forholdet for de øvrige Farvandes Vedkommende er det, at Arealet, som er bevaret til Fredning, snarere er for lille.

Det gjorde mig ondt, at det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (S. Olesen) rettede et saa stærkt Angreb paa Kommissionens Arbejde og dens Betænkning vedrørende Aalegaardsparagraffen. Det er jo, som det ærede Medlem meget godt ved, et gammelt og meget vanskeligt Spørgsmaal at faa Ende paa. Der har været forsøgt forskellige Veje, og ingen er hidtil lykkedes. Saa blev der nedsat en Kommission, hvori alle Interesser vare repræsenterede. Der var her fra Rigsdagen Medlemmer fra samtlige Partier — dog med Undtagelse af det socialdemokratiske, som jo ikke paa dette Omraade har Særinteresser — og Aalegaardsejerne og Fiskerne vare repræsenterede. Jeg maa udtale, at de Herrer, som have haft den meget vanskelige Opgave at løse, efter min Opfattelse ere gaaede den rigtige Vej, og at hvis vi overhovedet skulle naa til en Løsning af dette Spørgsmaal, maa vi tilnærmelsesvis gaa den Vej, som de foreslaa. Det ærede Medlem fremhævede særligt, at Forholdene vare fortvivlede for alle og særlig for Fiskerne, og han fremhævede, at Aalegaardsejernes Ret efter den nuværende Lov i Grunden var ubegrænset. Men saa vil jeg sige til det ærede Medlem: Hvis det ærede Medlem nu altsaa ved sin Modstand mod Kommissionens Arbejde

forhindrer, at vi faa nogen som helst Aalegaardsparagraf, er det da saa ønskeligt for det ærede Medlem, at vi vedblive med de fortvivlede Forhold, at Aalegaardsejerne bevare deres ubegrænsede Ret? Det ærede Medlem fremhævede, at her gav man Aalegaardsejerne Ret til at gaa saa langt ud i Vandet, som de kunde nedramme Pæle. Men maa jeg spørge det ærede Medlem, om de ikke ogsaa have Ret til dette nu. Naar det ærede Medlem selv mener, at Forholdene ere saa fortvivlede og saa ubehagelige, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem i Stedet for at afvise Forhandling om denne Paragraf og paa Forhaand sige, at han slet ikke kan gaa ind paa noget, som ligner denne Paragraf, burde af sin yderste Evne stræbe hen til, at vi faa en Ende paa disse fortvivlede Forhold. Men det naas ikke, undtagen det ærede Medlem giver Slip paa nogle af sine Fordringer og Ønsker. Det er ganske sikkert, at de enkelte Medlemmer i Kommissionen for at kunne mødes have maattet give stærkt slip paa Fordringer og Ønsker; og at alle Parter ere blevne enige, tyder paa, at der har været arbejdet med god Vilje paa at naa et Resultat, og at der virkelig har været Vilje til at give efter paa sine Særfordringer. Men saa længe man vil sige: saa længe vi ikke faa det og det, ville vi ikke have noget med Sagen at gøre, faa vi ikke Ende paa denne vanskelige Sag, som efter min Opfattelse til syvende og sidst maa hugges over. Der er ingen Udvej til at afveje samtlige Rettigheder og Fordringer saaledes, at ikke nogen som helst lider Indgreb eller Ubehageligheder i sine Rettigheder. Jeg kan derfor kun anbefale det høje Ting at slutte sig til Paragrafen i den Form, som den nu foreligger i, og det er min Overbevisning, eller det er min Tro, at hvis det ikke lykkes os at komme til en fælles Rigsdagsbeslutning om Aalegaardsparagraffen, saa er, foruden at Forholdene vedblive at være saa højst ubehagelige og fortvivlede for Fiskerne, som det ærede Medlem fremhævede, hele Saltvandsfiskeriloven dermed sat i Fare; vi risikere slet ikke at faa den Lov, som hele Landets Fiskeribefolkning ønsker.

Jeg skal til Slutning gøre en kort Bemærkning om Lovforslagets Forslag om Kontrol, som jeg ikke har noget at indvende imod; men jeg vil dog kun i Tide fremhæve, at hvis man ved denne Kontrols Gennemførelse har tænkt sig at kunne undvære et Inspektionsskib, tror jeg, at det vil være overordentlig skæbnsvangert